

В ПАМЕТ НА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ (ОТ СЕДЕМДЕСЕТТЕ) СИЛА, СИЛУАН, КРИСКЕНТ И ДРУГИТЕ С ТЯХ

Светият апостол Сила, когото старшите апостоли избрали за проповядване на Словото Божие, носел огромни трудове в благовестието на Христовото учение, отначало заедно със свети първовърховен апостол Павел, а след това без него.

Когато на Иерусалимския събор било съставено послание до Антиохийската църква за това, че не трябва да обрязват езичниците, приемащи светата Христова вяра, свети Сила бил изпратен там заедно с други заслужили мъже, както пише за това свети Лука в книгата "Деяния на светите апостоли": "Тогаваша апостолите и презвитерите с цялата църква намериха за добре да изберат измежду си Иуда, наречен Варсава, и Сила – предни мъже между братята" (Деян. 15:22).

Като пристигнали в Антиохия, те събрали народа и предали посланието. Като го прочели, всички много се зарадвали на полученото наставление.

Иуда и Сила, които притежавали дар на пророчество, усърдно наставлявали вярващите, като ги утешавали и утвърждавали във вярата. Сила пожелал да остане в Антиохия, а Иуда се върнал в Иерусалим.

След това апостол Павел пожелал да тръгне на проповед в други страни и си избрал за спътник свети Сила. Препоръчани на Божиата благодат от братята, те се отправили към Сирия и Киликия и пребъждали там, като утвърждавали тамошните църкви. Като

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

минавали през Дервия и Листра, те срещнали там Тимотей и заедно с него тръгнали към Македония.

Когато били във Филипи, изгонили от една слугиня дух, който предричал и докарвал голяма печалба на господарите ѝ с врачуването си. Когато господарите ѝ видели, че пропаднала надеждата за печалба, хванали Павел и Сила и ги повлекли към градоначалниците, като ги обвинявали, че бунтуват жителите на града. Събрал се много народ, а началниците, като смъкнали дрехите от Павел и Сила, заповядали да ги бият с палки. И като им наложили много удари, хвърлили ги в тъмница, като им стегнали нозете в клада.

Посред нощ, когато Павел и Сила се молели и славели Бога, станал голям тряс, така че и тъмничните основи се поклатили, вратите се отворили сами и оковите на всички паднали. А тъмничният стражар, като се събудил и видял, че тъмничните врати са отворени, извадил меч и поискал да се убие, понеже мислел, че затворниците са избягали, но апостол Павел го удържал от самоубийство. Стражът с трепет припаднал пред Павел и Сила, а след това ги извел от тъмницата и ги приел в дома си, където умил раните им и се кръстил заедно с всичките си домашни.

Оттук светите апостоли Павел и Сила отишли в Амфипол, Аполония и Солен. Много от гърците и немалко благородни жени се присъединили към тях. А евреите от завист и непокорство подбудили някои лоши улични човече, разбунтували народа против апостолите и искали да ги погубят. Братята веднага изпратили през нощта Павел и Сила в Берия, но и тук дошлите от Солун евреи подбудили народа срещу проповедниците на Божието Слово. Затова Павел си отишъл от приморските страни, а Сила и Тимотей останали там. Като заминали оттатък след няколко дни, те намерили свети Павел в Коринт (Деян. 16-18 гл.). Тук свети Сила станал епископ. Като се потрудил достатъчно през живота си с проповед на Божието Слово и извършил някои знамения и чудеса, той заминал при Господа.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

Свети апостол Силуан се трудил в проповед на словото Божие заедно с върховните апостоли Петър и Павел. И двамата споменават в писанията си за него. В първото си съборно послание свети Петър пише така:

"Написах ви накратко по Силуана, верния брат, както мисля" (1Петр. 5:12).

Свети апостол Павел във второто си послание до Коринтяните също казва:

"Защото Син Божий, Иисус Христос, Когото проповядвахме помежду ви аз и Силуан и Тимотей" (2Кор. 1:19).

Оттук е ясно, че свети Силуан се е трудил с всеки от върховните апостоли, като споделял трудовете и страданията им. В Солун той бил епископ, и като понесъл много скърби заради вярата, заминал завинаги при Христа, Който увенчава всеки подвиг.

За свети апостол Крискент споменава свети апостол Павел във второто послание до Тимотей, като казва: "Крискент – в Галатия" (2Тим. 4:10), тоест бил изпратен на проповед. Той бил епископ в Галатия, а след това проповядвал за Христа в Галия и поставил за епископ в град Виена своя ученик Захария. Отново се върнал в Галатия и загинал там мъченически по време на царуването на Траян (римски император – 98-117 г.).

За свети апостол Епенет апостол Павел споменава в посланието до Римляните: "Поздравете моя възлюбен Епенет, пръв повярвал в Христа в Ахаия" (Рим. 16:5). Епенет бил епископ в Картаген.

В същото послание до Римляните апостол Павел споменава и апостол Андроник:

"Поздравете Андроника и Юния, мои сродници и съзатворници, които са чутовни между апостолите и които още преди мене повярваха в Христа".

© Жития на светииите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четви-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.